

Търно

ВЕЛИКО
ТЪРНОВО
5 ДЕКЕМВРИ
ЧЕТВЪРТЪК
1968
ГОД. XXVI
Бр. 145
(2501)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

ДО КРАЯ НА ГОДИНАТА ОСТАВАТ 23 РАБОТНИ ДНИ

МЛАДИЯТ КОЛЕКТИВ И ДАДЕНАТА ДУМА

Увереността на завода за палети във Велико Търново е голяма ★ Кооперираме — добре, но липсата на винкел? ★ Откъде идват причините за закъсняване за работа

Заводът за палети във Велико Търново е едно от най-малките промишлени предприятия в окръга. Започнало в средата на тази година, то още от първите месеци успешно изпълнява производствената си програма. За да даде своя принос за компенсиране загубите от сушата, колективът не се поколеба да обещае да изпълни своя годишен план от 1200 000 лева със 100 000 лева. Ше удържи ли той на думата си, като се има предвид, че до края на ноември е постигнал напланована продукция за 52 хил. лева и само за оставащите декември ще трябва да произведе продукция за още 48 хил. лева над плана?

Увереността в ръководството е голяма. Тя идва може би от това, че колективът е мобилизиран, силите си и само през ноември е изработена продукция за 246 хил. лева при план 210 хил. лева. Увереността се подсилва и от много добрите резултати по производствеността на труда. До края на октомври при план 207,9 лв. средната изработка на едно лице от промишлено-производствения персонал е 2511 лв. или 120,7 на сто. За да бъде решена успешно задачата с бокспалетите, предприятието своевременно се кооперира с Промкомбината в Полски Тръмбеш, СПП „Киро Конаров“ — Горна Оряховица, ТПК „Метал“ — Велико Търново и др. На тях то предава разкроени материали, а те сглобяват бокспалетите. Сериозно затруднение създава обаче липсата на винкел. Това ще попречи на предприятието да си изпълни плана по асортимент. Стремехът сега е да се издирят

и доставят по-големи количества тълково желязо, за да се ограничат неизпълненията на плана за бокспалетите.

Колективът на Завода за палети прави всичко възможно, за да изпълни своето обещание. През последните дни обаче работниците са поставени пред ново изпитание — промяната в маршрутите на единиците и двойката в градската автобусна мрежа. Поради това, че те не обикалят — единиците отиват до парка „Първа социалистическа сбирка“, а двойката до разклона Качица, работниците са принудени да пропътуват значително разстояние пеша и то при липса на тротоари, разминавайки се с превозните средства по магистралата. Главно по тази причина само от първа смяна в понеделник са закъснели за работа 18 души, а във вторник — 25 души. Тъй като строежът на западния край на ул. „Н. Габровски“ ще продължи дълго време, желателно е другарите от ДАП да се ориентират към по-сполучлив вариант на обслужване четиристотинчленния колектив на Завода за палети и двестачленния колектив на ТПК „Метал“. Ако не съществуват други възможности, би могло да се помисли поне за продължаване маршрута на двойката с още една спирка, т. е. до Завода за палети, където има място за обръщане.

Едновременно с полагането на усилия за достойно изпълнение на обещанието колективът на Завода за палети се готви за новата производствена година. В нея той ще навлезе, уверен в силите и възможностите си.

Н. МИНКОВ

ДОСТОЙНО ЗАЩИТЕНА ЧЕСТ

Работниците от горските стопанства на Районната дирекция на горите — Велико Търново трябва да извършат тази година промишлена дейност — дърводобив за близо 2 500 000 лв. От тяхната продукция се нуждаят не само дървопреработвателните предприятия. Тя е важна за много сектори на народно-

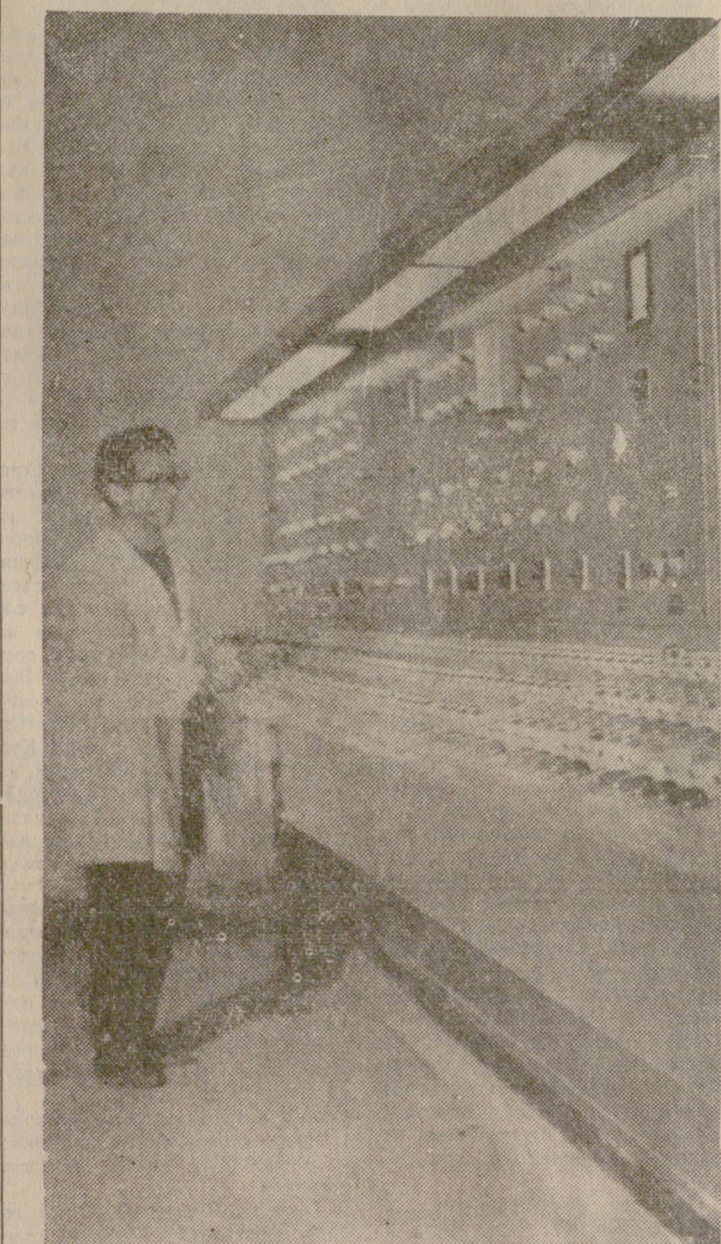
то ни стопанство и затова е особено радващо, че колективите на горските стопанства, въпреки трудните условия на работа, ще защитят достойно честта си.

Едно от челните стопанства е свишовското. През последните три месеца на миналата година то бе национален първенец, а резултатите от третото тримесечие на тази година го нарекоха на първо място в окръга. Работниците от стопанството не че изпълни годишната си производствена програма, като вместо за 367 000 лв. още в края на ноември те отчетоха продукция за 379 000 лева.

В дните до края на годината те ще постигнат преизпълнение на годишния си план с 25 000 лева. Това, което прави особено ценно предсрочно изпълнение на плана, е фактът, че са произведени всички предвидени асортименти — 6300 куб. метра топовани трупи, 1800 куб. метра минни подпори и други.

Изпълниха годишния си план и работниците от горското стопанство в Горна Оряховица. В началото на декември те не само отчетоха запланиваната продукция за 293 000 лв., но и напланована за 8000 лева. До края на годината и те ще прибавят към преизпълнението още 25 000.

С ЕДИН МЕСЕЦ предсрочно осъществиха своята годишна производствена програма колективът на Промкомбината в Полски Тръмбеш. Начело в Жикардовия тълкани с ръководител Велко Николов, печатницата с ръководител Цанко Колев и каучуковият пех с ръководител Йордан Стоянов. До края на годината Промкомбинатът ще произведе напланована продукция за 100 000 лева.

В БУТОВО — НА ПЪЛНИ ОБОРОТИ

ПРЕЗ ПОСЛЕДНИТЕ МЕСЕЦИ БЯХА ДОСТИГНАТИ ПРОЕКТИВНИТЕ ПРОИЗВОДСТВЕНИ МОЩНОСТИ ★ НОСИТЕЛИ НА ФОТОСА „НИКОЛИ ХАН“

В събота се навършва една година от влизането в строя на едно от най-модерните предприятия не само в окръга, а и в страната — ДКЗ „Бълеше“ край гара Бутово. Денят на пускането му в експлоатация не сложи край на ентусиазма, с който строители и монтажници изграждаха повече от осемнадесет месеца завод-красавец. През текущата година неговите стопани, с присъщата си упоритост и старание, продължиха да работят с жар, за да усвоят предвидените проектни мощности, да постигнат определени качества показатели, да овладят до майсторство автоматичните и полуавтоматичните машини и съоръжения.

И, преди да изтече първата годишнина от влизането му в строя, колективът на младите керамичари започна да работи на „пълни обороти“. Въпреки временните несполуки и някои частични забавяния в достигането на проектни мощности, октомври и ноември ще останат завинаги в съзнанието на работничкия колектив като месеци не само на завоюване на необходимото и желаното, но и на минаването на някои проектни показатели. Това ентусиазира керамичите. Вече са изработени над 46 130 000 тухли при годишен план 50 милиона. През ноември вместо 5 500 000 бр. бяха предадени на народното стопанство с 37 000 керамични изделия в повече.

Тези хубави трудови успехи се дължат не само на трудо-

любие то на бутовските керамичари, а и на тяхното пораснало майсторство. В определени периоди например цикълът на изпичането в тунелните пещи продължи не по 44 часа, както е предвидено, а по 36—38, което дава възможност да бъдат произведени със 100 000 тухли в повече. Затова през последните два месеца заводът осигури в повече от 5 500 000 броя месечно производство или с 4800 броя в повече от предвиденото средно дневно производство.

Голям е приносът за тези успехи на всички работници, специалисти и служители в завода. Всичките не могат да бъдат изброени, но не бива да бъдат отгичнати имената на члестите редактори от бригадите на Панка Костадинова и Славянка Дончева, на работниците от бригадите на Георги Миранов и Атанас Николов. За високите си производствени и качествени успехи четири бригади и шест индивидуални първенци бяха удостоени с фотоса „Николи хан“ като най-добри участници в съревнованието, обявено в чест на 25-годишния юбилей на свободата от Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от строителството и строителната промишленост и редакцията на в. „Борба“.

НА СНИМКАТА: формованата продукция се изпраща за изсушаване в камерните сушилни, където процесът се ръководи от автоматично елгбло.

М. МАНОЛОВ

Откровен разговор за комсомолската работа

СРЕЩА НА БЮРАТА НА ОКРЪЖНИТЕ КОМИТЕТИ НА ДКМС В ЛОВЕЧ, ГАБРОВО, ТЪРГОВИЩЕ И ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Завчера в една от залите на Профсъюзния дом на културата във Велико Търново се състоя среща на бюрата на окръжните комитети на Комсомола на Ло-

вешки, Габровски, Търговишки и Великотърновски окръг. Гетта бе да се направи един задълбочен анализ на постиженията и слабостите в работата на четирите окръжни комитета през изминалите близо 11 месеца след XI конгрес на Комсомола.

Встъпително слово произнесе инж. Екатерина Маринова, секретар на Централния комитет на Комсомола. Първ говори първият секретар на Окръжния комитет на ДКМС във Велико Търново Димо Мишев. Той се спира на основните моменти в работата на окръжната комсомолска организация през този период, като изтъкна постиженията, които имат младежите и девойките от окръга в областта на патриотичното възпитание, техния дял в техническия прогрес и в изпълнението на стопанските задачи.

В своето изказване Тодор Върбанов, първи секретар на Окръжния комитет на Комсомола в Габрово, сподели опита, който има габровската окръжна организация при решаване въпросите на техническото творчество и майсторство сред младежта.

По проблемите, които сега възбуждат комсомолските организации, взеха отношение Йото Йотов, първи секретар на Окръжния комитет на ДКМС в Ловеч, Франц Спасов, първи секретар на Окръжния комитет на ДКМС в Търговище, и редица други членове на бюрата на четирите окръжни комитета. Всички те допринесоха тази среща да се превърне в един наистина откровен разговор за хубавото и недостатъците в следконгресната дейност на комсомолските организации, така необходими сега, преди градските и окръжните конференции.

Изказаха се и организационни работници на Централния комитет на ДКМС.

Инженер Екатерина Маринова обобщи резултатите от срещата, като отбеляза, че и четирите окръжни комитета са се готвили за нея упорито и задълбочено. Тя говори за най-характерните моменти в следконгресната дейност, като отдели значително внимание на участието на младежта в извършващата се в страната ни научно-техническа революция.

ЗА РАБОТАТА НА ДРУГАРСКИТЕ СЪДИЛИЩА

В Профсъюзния дом във Велико Търново на 3 декември се състоя окръжно съвещание с председателите, секретарите и други членове на другарските съдилища, организирано от Окръжния комитет на Отечествения фронт, Окръжния съд и прокуратурата.

Доклад за новите положения в Наказателния кодекс на Народна република България, влязъл в сила от 1 май т. г., изнесе заместник окръжният прокурор Невяна Христова. Тя обърна внимание на това, че се дава широко място на участие на обществеността в правораздаването. Особено голяма роля имат да играят обществените защитници и обвинители, изразители на мнението на хората от съответния колектив, за човека, подведен под отговорност.

Много от присъстващите се изказаха и за зададоха въпроси. По тях даде изчерпателен отговор председателът на Окръжния съд Стефан Енев.

За съвместната работа на другарските съдилища и отечественофронтските организации говори председателът на Окръжния комитет на Отечествения фронт Тодор Попов.

Накрая беше приет планът за отчетно-изборните събрания на другарските съдилища, които ще се състоят до края на този месец.

Дневни * ВЕСТИ

ПАМЕТНИК на еленчанина Сава Катрафилов — „дясната ръка на Ботев“, ще бъде тържествено открит днес в Елена, където ще стане тържественото чествуване 91-годишнината от освобождението на града от османско иго.

ВЪВ ВОДОЛЕЙ снощи се състоя тържество по случай 20-годишнината от основаването на кооперативното стопанство в селото. За успехите на кооператива през последните двадесет години говори Ангел Костадинов.

КОНЦЕРТ на румънската естрадна певица Маргарета Пъслару и на естрадните изпълнители Борис Годжунов и Маргарита Димитрова ще се състои утре, в салона на ДНА — Велико Търново.

ПРЕД СТУДЕНТСКИЯ ПРАЗНИК

Всяка година пред 8 декември сред студентската младеж от двата института в окръга настъпва особено оживление. И сега свицовският и великотърновският вузовски комитет на Комсомола осъществяват интересни инициативи, посветени на празника.

Туристическата секция при ВПИ „Братя Кирил и Методий“ организира излет до хижа „Мазалат“, а членовете на литературно-творческия кръжок, заедно със своите колеги от Студентския дом на културата в София, проведоха чудесен авторски рецитал. По комсомолски дружества се състояха срещи с бивши бонисти и ремисисти.

Прекрасна вечер на студентската самодейност се състоя снощи в читалищния салон в Свищов, на която се представиха естрадният, битовият, сатиричният и танцовият състави. Утре ще се представят и драматичният състав.

При особен интерес премина и сесията на свицовската академична младеж по приложението на 44-то постановление на Министерския съвет. Сесията подготвят и студентите-историци от Велико Търново на тема: „Независими български владетели през XII—XIV век“, а филолозите в събота ще имат разговор върху живота и делото на бележития син на Велико Търново П. Р. Славейков.

Предвиждат се спортни и други прояви.

По традиция в събота вечер нашата академична младеж от двата града ще излезе на факелно шествие и ще положи венци пред паметниците на загиналите за свободата на родината, след което ще се състоят тържествени събрания.

Хубав завършек на празника ще бъдат студентските балове, които ще се състоят в неделя вечер.

ПО СВЕТА ★ ПО СВЕТА

ДЕКЛАРАЦИЯ НА СЪВЕТСКОТО ПРАВИТЕЛСТВО

МОСКВА, 4 декември (ТАСС) — Правителството на Англия тръгна по пътя на усложняването и изострянето на отношенията със Съветския съюз, използвайки като претекст сбътият в Чехословакия, се казва в декларацията на правителството на СССР. Декларацията беше предадена от министъра на външните работи Андрей Громико, на посланика на Великобритания Дъглас Уилсън на 2 декември.

„ЛИТЕРАТУРНА ГАЗЕТА“ ЗА ЧЕХОСЛОВАШКИЯ СЕДМИЧНИК „ЛИСТИ“

МОСКВА, 4 декември (ТАСС) — Вестник „Литературная газета“ днес пише: „Програмата, формулирана в броевете на чехословашкия седмичник „Листи“, е много далеч от целите, които са си поставили чехословашкият комунистически и сполитически есери около тях здрави социалистически сили на чехословашкия народ.“

„Литературная газета“ се спира на първи и втори брой от седмичника на Съюза на чехословашкия писател, като цитира статии на Милан Юнгман „Призив за съвременността“ и „Обяснение за читателите“.

Вестникът пише: „Нима редакцията на „Листи“ не забелязва колко опасно е самолюбивостта, с което седмичникът поднася социалистическия идеал като нещо противопоставено не на буржоазния свят с неговата им кой стои зад студентските БЕЗРЕДИЦИ В ОАР

КАИРО, 4 декември (кор. БТА Е. Митов) — Вчера на сутрешното заседание на извънредната сесия на Национален конгрес на Арабския социалистически съюз президентът на ОАР Гамал Абдел Насър призова всички египтяни, които са били завербовани от израелско разузнаване, да признаят това и да уведомят съответните органи на властта. Ако сторят това ще им бъде гарантирана личната неприкосновеност и ще бъдат освободени от всякаква казание. Отправяйки този апел, Насър информира членовете на конгреса, че съвсем наскоро в страната е разкрита опасна шпионска група, която работила в полза на Израел.

НАКРАТКО

ТОКНО — САЩ и южнокорейските власти са се споразумели да проведат редовните съвместни военноморски и авиационни учения във водите на Японско и Жълто море, които минават бреговете на Корея и Япония.

ТОКНО — Японската социалистическа партия поиска от правителството да вземе мерки за прекратяване на япончоморския маневри на кораби от Седми флот на САЩ, които се провеждат сега в Японско море.

НИО ЙОРК — След подновяването на запятията в Бържания колел в Сан Франциско вчера след обед е станало сблъскване между 2300 студенти и полицията.

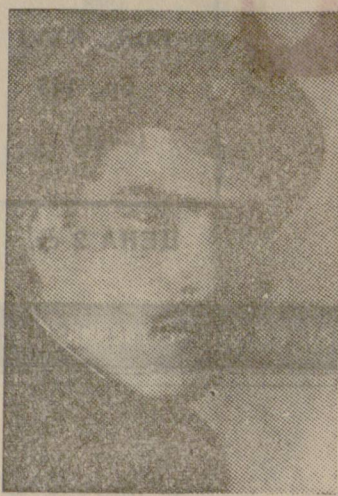
НИО ЙОРК — След продължителни демонстрации, които не стихнаха близо три седмици, много студенти от политтехниката в Сантяго са влезли в остро шестчасово стълкновение с полицията.

КОМУНИСТИЧЕСКОТО ЕДИНСТВО УКРЕПВА

ЗАГИНАХА КАТО КОМУНИСТИ

ВЪЛНУВАЩА СРЕЩА

По случай 25 години от героичната смърт на Иван Николов (Велко) и Вачо Цветков (Димо)

„... Опасен елемент“ — това беше краят на предъгледното доверие до командира на 4-ти инженерен полк в Плевен. В него беше събрано всичко, с което фашистите от с. Бара искаха да обрисуват ремисата Иван Николов, роден на 26 януари 1923 г.

Това става повод всяко негово движение в казармата да се следи. Често той в пълно бойно снаряжение е поставен под ледените капки на водосточната тръба, арестуван и карантин, без да има причина за това.

Ремисовата организация в полка при най-тежки условия продължава своята дейност. Иван Николов е един от неините активисти. Той използва всеки удобен момент, за да говори с другарите си, да разкаже истината за положението на Източния фронт, за смелите акции на народните партизани. Много пъти той умело разпространява неадекватни позиви в полка, дори и в канцелариите на офицерите.

Малката хартийка всява ужас. Офицерите беснеят. Полкът е строен. „Опасните елементи“ са заклеймени. Съмнителните са арестувани и подлагани на зверски изпитания. Между тях е Иван Николов. Но безпечната служба скоро го изважда от ареста. Под наблюдение — той пак на извънредна работа. Но честото пребиваване в ареста все повече го убеждава, че той трябва да бъде готов винаги, по зова на РМС, да замине в партизанския отряд.

Пролетта на 1943 година някои ремисисти в казармата са разкрити. За Иван няма друг изход. Предният наряд е готов. Часовете се отпират към различни постове. Иван проявява съобразителност, в пълно бойно снаряжение се измъкна от казармата и отива на своя боев пост.

Разсъмва се. Най-после... ето я р. Росица. Пред него е родното село Бара. Прекрива родния праг. Набързо взема най-необходимото и незабелязва Районът на действие му е

познат. Когато полицейските и военните патрули претърсват се лото, родната му къща, цялата околност, той вече е при партизаните, при другарите си от гимназията, при другарите от нелегалните срещи и събрания... Зареждат се акция след акция, в които той получава своето бойно кръщение. Навсякъде младежите говорят за своя любим Велко.

През зимата на 1943—1944 година фашистите искаха да създадат нетърпима обстановка за народните герои. Те арестуваха и интернираха техните близки. Започнаха масови арести на заподозрени членове на РМС и Партията, предполагаме ятащи на отряда. На всеки кръстопът, край всяко село де нонощно слухаха полицейските копий.

И въпреки тези тежки блокаде, отрядът поддържа връзка с организациите в селата. Със своите смели акции поведи гаше борчески дух на населението.

6 декември идва с пущена стрелба. „Кузъм“ е блокиран. Велко и Димо попадат в обсадата. Двамата приемат боя на повече от 800 полици и войници. Ниско изсечена гора, към която ги притиска противникът, не им позволява да се прикрият. Но за партизаните безизходно положение няма. Прибягвайки от камък, прикривайки се зад складирания дърва, те с бой преминават близо три километра и разкъсват два табасани обръча. Тяжката цел е да преминат Росица на юг от Горско Косово и да се укрият в насрежните гъсти гори.

Реката е само на 200 метра. Това още повече окуражава борците. Войниците стрелят порядко и над главите. Но алчият за голяма награда старши-полицай Русан Николов, съседянин на Велко, върви по следите им. При разкъсването на третия обръч Димо пада проназан от вражески куршум. Велко се измъкна. Нагазва реката, и, устремен към спасителен бряг, е ранен в ръката. Куршумите речуват магазин на пушката. Опитът за самоубийство е безуспешен. Той пада в реката. Глутницата се нахвърля върху него и го измъкна на брега.

Фелдфебел-школникът Войко, който през цялото време крещи на войниците, че не стрелят точно, пръв идва при него и за почва разпита. Русан вдига приклада и нанася удар, след удар... В момента някой предупреждава, че заловеният трябва да се остави жив.

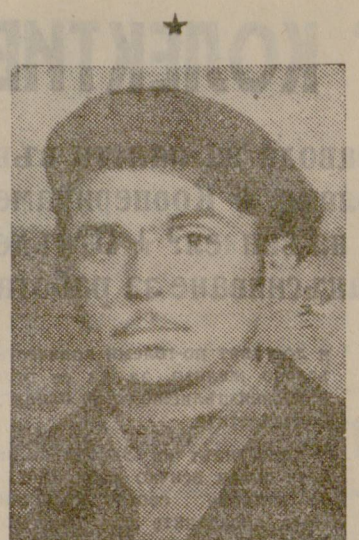
— Никакъв съд! Със злорада усмивка Войко изстрелва няколко куршума в тялото на своя съученик.

Така на 6 декември 1943 година престанаха да тупят сърцата на верните народни синове Иван Николов и Вачо Цветков.

Мястото, където издъхна Велко, е скрито дълбоко в езе-

рото на язовир „Ал. Стамболийски“. Селото, което откъснати то си син на народа, изчезна под тихите води на язовира. Росица е обзидана от яки бетонни стени. Родната му къща сега съществува само на снимката, на правена от него. А там, на брега на езерото, между бившите села Горско Косово и Бара, има самостен паметник...

Заблсъкът ли зими виелици, за внят ли диви зверове, подгонени от глад, зашумят ли гневно укротените води на буйната река, по това място почти не се среща пътник. Единствен, който не се плаши от нищо, е самият ят паметник. Навек той ще разказва за героичния подвиг на героите.

Вачо Цветков Вачев (Димо), секретарят на РМС в с. Коевци, загина в разврата на своите сили. Той е роден на 6 септември 1923 г. Останал на село след завършване на прогимназиалното си образование, изпитан на прелестите на капиталистическата експлоатация. Работил като наеман работник по лозята на сукхидолските култури. В Коевци Вачо е сред прогресивните младежи. Във въздържанието дружество, кооперативната група и др., в читалището — той е навсякъде. Скоро се налага със своята високо идейно-политическа подготовка, общителност и нахадчивост сред младежите и бива издигнат за секретар на РМС. През периода 1941—1943 година той развива активна дейност за укрепване и масовизиране на ремисовата организация в Коевци.

Държейки непрестанно връзка с нелегалните дейци — Харалан Димов, Вълчо Цанков, Хубан Кънчев, Ганка Христова и др., с помощта на партизанската организация Вачо създава здрава младежка организация в родното си село. И когато трябва да отиде да отбива редовната си военна служба, вместо във фашистката казарма, заедно с още 12 младежи го отива в партизанския отряд.

Като боец от отряда за кратко време Вачо се проявява като съобразителен, смел и добър организатор.

В чест на предстоящата отчетно-изборна заводска конференция на ДКМС и 25-годишнината от социалистическата революция у нас заводският комитет на Комсомола в ДИП „В. Мариков“ Велико Търново организира среща на комсомолците с майката-героиня баба Съба Енева от с. Коевци и братята Анастас и Теодоси Цекони и тяхната сестра Йорданка Малешкова — бивши партизани от Горнооряховския отряд, и бившата партизанка от Габровско-Севлиево отряд — Русанка Палаузова.

Гости на мариковските комсомолци бяха и курсанти от ВНВУ „В. Левски“, с които за водската комсомолска организация има дружески връзки. Так бяха и пионерите от училище „Христо Ботев“ във Велико Търново.

Секретарката на Заводския комитет Богданка Косева откри срещата и с топли думи приветства охлитите гости.

Залата утихва. Над 500 комсомолци са изпънали до краен предел. Те са приковали поглед в съсухреното лице, в смелата фигура на партизанската майка и жадно попиват нейните искрени и верни думи. Разказва баба Съба, възлуща и споменът ѝ за Соня, за Николай, за четирите ѝ деца, станали жертва на тежката фашистка тирания, за да бъде животът по-хубав и по-светъл.

И дълго след като тя завърши възлущащото си слово никой в залата не мръдна, мислещо пренесен в онези тежки и страшни години.

На трибуната е известната героиня от съпротивата Русанка Палаузова (Милка). Чрез нейния разказ оживява пред комсомолците героичните подвизи на партизаните от Габровско-Севлиево отряд, техните подвизи и възлуща в нашата история Балванска битка, където загиват две от децата на баба Съба Енева. Думите на Милка — пламенни и патриотични, разкриват тежката неволя и жестоките условия, при които е била поставена нашата младеж в миналото и огромната работа на Партията и РМС сред младежите.

После на трибуната застана Анастас Цекон. Той разказа как заедно със своя брат и сестра си поел тежкия път на партизанска борба. Говори за бойния път на Горнооряховския партизански отряд и героичното то на партизаните-ремисисти в боевете с войската и жандармерията.

Наред с това др. Цекон говори и за големите задачи, които сега героичната младеж решава и има да решава. За това, че всеки млад човек трябва да бъде прав в труда и учението, да бъде пламенен родолюбец и патриот, да е готов всеки момент да даде отпор на врага.

Към героите от съпротивата с приветствие се обърнаха гъкачката-многомашиничка и член на заводския комитет на Комсомола Величка Данкова, представители на ВНВУ „В. Левски“, на пионерите от училище „Христо Ботев“.

Актрисата Жени Джамджи ова изпълнил рецитал на тема „Родино моя“.

Срещата завърши, но младежите дълго още разговаряха с баба Съба и останалите партизани.

Др. ВЕЛЕВ

ПАРТИЙНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ И ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПЛАНА

Още в началото на тази година на партийната организация при ДИП „Васил Левски“ — Велико Търново извърши голяма политическа работа за изпълнение на производствения план и обещанията. Пред ИТР, партийния профсъюзния и комсомолския актив беше разяснена новата схема за образуване и разпределение на дохода. Посочени бяха пътищата, по които трябва да се достигне до крайната цел — предприетото да стане рентабилно. Разясниха се новите фабрично-заводски цени и обещанията на новите фондове, направени се анализ на производствата и издължията, които са нерентабилни.

Колкото повече запознат обстойно с факторите, които влияят на рентабилността в предприятието, с въпроса за внедряването на научната организация на производството, труда и управлението.

Утвърди се много хубава практика — редовно се информира работниците за изпълнението на плана.

Под ръководството на партийната организация социалистическото съревнование, организирано от профорганизацията, обхваща всички цехове, бригади. Редовно се връчваше награда за бригадата-първенец, изпълнила за десетдневката плана по всички показатели. Съревнование то се отчита по десетдневки, резултатите от него се обявяват по радиоуредбата.

Всичко това даде положителни резултати. За десетмесечното нашият колектив изпълни плана по всички показатели, като дадохме надпланова продукция за 116 000 лева.

Напрежение е обхванало колектива през тези последни дни на годината. Партийната организация прави всичко, шото до края на годината колективът да изпълни годишния си план, да даде на народното стопанство нови хиляди лева икономии.

Димитър КАЦАРОВ
партийен секретар в ДИП „В. Левски“

Из дейността на народните съвети

СВЕТЛИ ПЕРСПЕКТИВИ

Състоялата се поредна сесия на Общинския народен съвет — Златарица предизвика голям интерес сред трудещите се. Разгледа се перспективното развитие на общината до 1975 година. Изтъкнато бе, че една от главните задачи на съвета ще бъде осъществяването на строителство, което е тясно свързано с бита и културата на населението. Строителството на един от важните обекти — водоснабдяването на с. Златарица, започна, като досега са изразходвани 50 000 лева.

В едно от основните предприятия на територията на съвета — държавното земеделско стопанство, в което са заемат с работа над 1800 души, се предвиждат много подобро ния както за техниката на обработката на земята, така също и за подобряване бита и културата на хората.

Младото и сега развиващо се предприятие — промишления комбинат привлича вниманието на всички. Общият му производствен план от 550 000 лв. сега, до 1975 г. ще достигне на 3 500 000 лева.

След доклада, изнесен от секретаря на Общинския партийен комитет Коста Данков, бяха зададени редица въпроси, на които бе отговорено изчерпателно и обстойно.

М. Георгиева

СЪВМЕСТНА СЕСИЯ

Взаимоотношенията и съгласуването на работата между общинските народни съвети и общинските комитети на Отечествения фронт са от важно значение за благоустрояването на общините, подобряване идеологическата работа, културно-битовите условия на гражданите и т. н.

Именно за това Общинският народен съвет и Общинският комитет на Отечествения фронт в с. Вуйновци проведоха сесия на тема: „За съвместната работа на народните съвети и отечественофронтоните организации“. Докладът бе изнесен от председателя

на Общинския комитет на Отечествения фронт Димитър Тончев. Присъстващите съветници и граждани направиха ценни предложения за разнообразяване на съвместните инициативи и подобряване на работата.

Ал. Янков

Благодаря от сърце

През лятото, при изпълнение на служебни си дълг, като каруцар на ТКЗС, палях от каруцата. Счупих 4 ребра, единия крак, а другият бе силно контузен. За много кратко време бях откаран с линейката в Горнооряховската болница. Изключителни грижи за здравето ми положиха всички лекари и сестри от хирургическото отделение.

На всички тях изказвам голяма та си и сърдечна благодарност. Пожелавам им много здраве и радост в живота. Нека все така да напъняват хумания си дълг!

Благодаря на Партията и правителството, че създадоха прекрасни болнични заведения за възстановяване здравето на трудещите се, за каквито преди 9 септември 1944 г. не можеше и да се мечтае.

Иван Ст. Качамаков
Лясковец

ЛЮБОПИТНИ ФАКТИ

Населението на земното кълбо

Населението в света към средата на 1967 година достигна 3 милиарда и 420 милиона души — с 65 милиона повече от средата на 1966 година. Тези данни са взети от поредния демографически годишник на ООН. В годишника се посочва, че ако този темп на прираста на населението се запази, броят на населението през 2006-та година ще се удвои.

Три четвърти от населението на света живеят в развличащите се райони, а повечето от по-лошията население е съсредоточено в Азия. Към средата на 1967 година населението на Китай е възлало на 720 милиона. То ежегодно се увеличава с 1.4 на сто.

Темповете на годишния прираст на населението от 1963 година до 1967 година са в Африка — 2.6 на сто; в Азия — 2 на сто; в Европа — 0.8 на сто; в Латинска Америка — 2.9 на сто; в Северна Америка — 1.3 на сто. Най-високи темпове на прираст — 3.5 на сто, се забелязват в страните на Централна Америка.

Деветнадесет на сто от населението живеят в градове, чийто брой на жителите е над 100 хиляди и повече. 83 от градовете в света имат население повече от един милион.

В годишника се привеждат данни, които свидетелствуват, че продължителността на живота на жените е по-висока, отколкото на мъжете. В Исландия продължителността на живота на жените е повече от 76 години, а в Норвегия, Швеция,

Холандия, Франция и Украйна — 75 год. Най-продължителен живот имат мъжете в Швеция — 71.6 години, а най-кратка жените в Горна Волта — 31.1 години и мъжете — 25 години — в Габон.

Изследванията, направени в 127 страни, показват, че най-много хора умират от сърдечно-съдови заболявания и от рак.

ИЗ ГОДИШНИКА НА ООН

ДЗС „РОДОПА“

— КРАВЕФЕРМА — Велико Търново

ТЪРСИ:

1. Доячи — 2
 2. Товарач на камцион — 1
- Осигурява квартира за бекяри и семейни. Постъпване веднага.

За справки: Канцеларията на фермата, на Беляковско шосе и телефон 31—06.

ДИП „ПЪРВИ МАЙ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО ПРОДАВА

лекотоварна кола „Варшава“—пикап в движение.

Може и на частни лица.

Справки в предприятието.

Работничката Минка Върбанова помага на Виолета Атанасова, първокурсничка в Промишленото училище — Горна Оряховица, в усъвършенстването на печатарската професия.

ДОБРА ГОТОВНОСТ ЗА РАБОТА ПРИ ЗИМНИ УСЛОВИЯ

- ★ Своевременни подготовки на автомобилния парк
- ★ Мерки за безопасно и сигурно движение
- ★ Недовършените работи и нерешените още въпроси

Суровите зимни дни винаги са поставяли на изпитание работническите колективи от автомобилния транспорт. Като изхожда от това дирекционният съвет на ДАП — Горна Оряховица и ръководствата на клоновете приеха подробни оперативни планове за работа през зимата. Основната задача, която трябва да се реши до 11—17 ноември, бе да се изясни техническото състояние на автомобилите, необходимостта от резервни части, като на всяка кола се извърши задълбочен текущ ремонт. Морално-волевата подготовка на шофьорите, сервизните и други работници, на кондукторите и целия персонал, привикването в ред и готовност сервизните помещения, гаражните дворове, автогарите, бази те, местостоянките — всичко това трябва да се извърши в определен срок.

Най-напред бе уточнен ремонтът на сервизните помещения и гаражните площадки, на инсталациите и съоръженията, отоплението и осветлението и други видове работа в самите клонове и бази. В това отношение бе извършена немалко работа и на много места подготовката за зимата е завършена. Например гаражните дворове в Павликени и Свищов са бетонирани, в Горна Оряховица и на Таксиметровия клон — Велико Търново — асфалтирани. При прегледа всички счупени стъкла, оголени проводници и други бяха подменени, на вратите на халетата са поставени уплътнители. Решен е и въпросът за отоплението в Полски Тръмбеш и Стражица, където бяха монтирани калорифери. Във Велико Търново монтажът се извършва сега, а в близки бъдеще такова отопление ще имат автогарите в Елена и Павликени и масленото стопанство в Елена.

Пред шофьорите и сервизните работници бяха изнесени редица беседи и лекции. С тях вниманието им бе насочено към основните видове работи при обслужване на колите при зимни условия, към онези детайли, които най-често аварират, за особеностите на маслата и горивата в условията на ниски температури, особеностите на пътищата.

Истинския изпит за извършената подготовка за работа при зимни условия многобройният колектив на ДАП — Горна Оряховица ще трябва да издържи по пътищата, улиците, обектите. Но не без значение е проверката, която контролните органи по транспорта извършиха от 11 до 17 ноември. Мнението бе единодушно, че тази година автомобилният парк на ДАП във всяко отношение е много по-добре подготвен за работа при зимни условия, отколкото и да било друг път. Шофьорите, сервизните работници, ръководствата на клоновете с чувство на отговорност се готвеха така, че целият парк на клоновете в Елена, Горна Оряховица и Павликени, на автобазите в Полски Тръмбеш и Стражица получава оценка пълен отличен. Свищов — много добър. Таксиметровият клон се представи образцово, а клон — Велико Търново — също много добре.

Само автомобилното предприятие не може да се справи със сложния комплекс от въпроси и проблеми, възникващи в дейността му през зимата. Уточнено е с Окръжния пътно управление, горските стопанства и строителните организации поддържането на пътищата за редовна експлоатация. Осигуряват се материали за зелените участъци, трайни настилки до някои горски и други обекти. Ръководствата на клоновете се отзоваха на тези нужди.

Въпреки че във Великотърновски окръг бе извършено много в борбата с аварията и катастрофите, смятаме, че е нужно и на този въпрос да се отдели сериозно внимание. При нас се вземат редица мерки за техническата изправност на автомобилите, замиващи на път, обръща се внимание и на физическото състояние и моралната устойчивост на шофьора преди постъпване на работа.

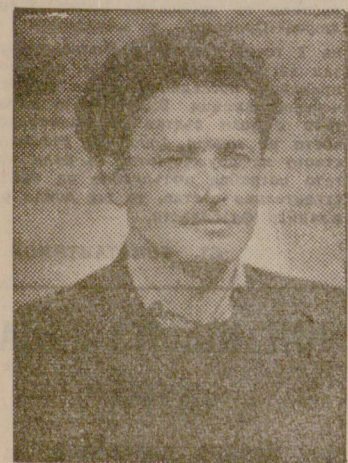
Недостатъчна е подготовката за работа през зимата в градовете. Все още няма агитационни материали, обръщащи внимание на опасността в движението през зимния сезон. В много на селски места и в градовете по градските автолинии спирките не са осветени, което е също предпоставка за аварии и катастрофи. Освен това потокът по автобусните линии рязко се увеличи, извозването на хората по редица посоки във Велико Търново, Горна Оряховица и Свищов се затруднява.

Мицо МИЦОВ
главен инженер на ДАП — Горна Оряховица

Хора, с които

се гордеем

ГРИЖЛИВ СТОПАНИН

Вече седемнадесет години винарският техник Ангел Масларски работи в ДСП „Винпром“ — Свищов. Този тъмнокож човек, с приятно волево лице, през всичките тези години е сред най-добрите работници, постоянен ударник. Бригадата „Христо Ботев“, в която работи от две години, носи високото значение за комунистически труд.

Грижлив стопанин на поверената му техника, Ангел се е изявил като един от майсторите на гъмзивите и специалните вина. Един от тях — свищовското „Каберне“, е донесло на предприятието не един златен медал.

„Ангел Масларски намерих в „стария корпус“. Застава на един от 37-тонните бункери, той сулфатираше гъзвата. Помоглих го да ми разкаже нещо за своите трудови радости и грижи. Откакто работи във „Винпром“ не помня при нас да е имало таква сполученост и добра организация на работата както през тази кампания. Нашата бригада, заедно със „съседите“ от „Вапшаров“, имаше 10 000 тона грозде преработилиме над 12 000! Сега подготвяме крупна партида вина дестилат за СССР, а нашето „Каберне“ от тази година ще се пие и в далечна Япония“.

Н. МИЛЧЕВ

РЕШЕНИЯТА НА ЮЛСКИЯ ПЛЕНУМ — В ДЕЛО

КЪМ АБОНАМЕНТНО ОБСЛУЖВАНЕ

Решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП поставят редица нови изисквания и към предприятията, които работят в областта на услугите. Цехът „Битови услуги“ при Промисленния комбинат във Велико Търново е едно от зената, което има основната задача да извършва услуги на гражданите от Велико Търново и окръга. Колективът на цеха най-задълбочено разгледа материалите на Юлския пленум, особено раздел седми, където се третира въпросите по битовото обслужване на гражданите. Набелязахме редица мероприятия, които целят да подобрим организацията на обслужването.

За деветмесечния цехът ни изпълни плана за услугите 104 на сто, за стоката продукция — 105 на сто, за печалбата — 102 на сто. Въпреки това, ние не смятаме, че сме направили всичко, което се изисква от нас,

за да поставим услугите на такова равнище, постигнато от промишлените предприятия. Наши представители бяха изпратени за обмяна на опит в промкомбинат „Олесос“ — Варна и в промкомбинат „Бялката“ — Габрово по въпроса за абонаментното обслужване на телевизорите и радиоприемниците. После с него бяха запознати всички работници в цеха. След подробно обсъждане и подготовка ние смятаме, че в началото на годината ще можем да го приложим във Велико Търново и някои села.

Абонаментното обслужване ще даде възможност на гражданите винаги да имат навреме и качествено ремонтирани и добре поддържани телевизори. Това ще става срещу такса от 12 лева за годината. Разбира се, за да се приложи абонаментното обслужване правилно, ще

трябва да се решат редица въпроси. На първо място транспортното на телевизорите, квалификацията на кадрите, поощрителното заплащане на работниците. Ние смятаме, че по този начин ще може да се обслужват и абонатите от някои по-големи села, където Промкомбинатът има разкрити предствителства за ремонт на телевизорите и домашни електрически уреди, като Самоводене, Подкраище, Камен, Масларево.

Досегашните резултати, постигнати от варненци и габровци, а и от телевизионната база към Окръжната станция на съобщенията, показваха, че абонаментното обслужване е важна крачка в подобряване изобилието битовото обслужване на трудещите се. На първо място нашият цех ще приложи абонаментното обслужване на телевизори в гаранционен срок. За тази цел ще сключим договори с търговските организации и таксата за поддържането ще се плаща от тях. В бъдеще дейността ни ще се разшири и върху останалите телевизори, а също така и върху електрически перални, бойлери, прахосмукачки, отоплителни и готварски печки и др.

Твърдо сме уверени, че с помощта на отдел „Местна промишленост“ при Окръжния народен съвет, на стопанското и партийното ръководство на Промкомбината през юбилейната 1969 година цехът ни ще внесе редица подобрения в битовото обслужване на трудещите се от града и окръга.

Тодор ЛАЗАРОВ
началник на цех „Битови услуги“ при Промкомбинат — Велико Търново

Арон ГОЛДЕНБЕРГ

С ПОМОЩТА НА БЪЛГАРСКИТЕ ЛОЗАРИ

През тази година лозата става на втора по популярност селскостопанска култура (след памука) в Азербайджан. Въпреки студената пролет селскостопанските труженици в републиката успяха да отгледат богата реколта от слънчеви гроздове. До средата на октомври те продадоха на държавата два пъти по-много грозде, отколкото за същия период на миналата година.

Тази година особено много се роди грозде от сортовете „болгар“ и „шасла“, които лози българските приятели изпратиха на републиката. Новите сортове отлично се приспособиха и сега съставляват основната част от десертното грозде, изпращано на пазара.

Колективът на Милския совхоз постигна най-добри резултати в съревнованието по добива на грозде. Той предаде 10 000 тона грозде, преизпълни годишния си план и продължава да продава грозде върху плаща.

Перспективният план предвижда по-нататъшното развитие на лозарството и винарството в Азербайджан. Според този план до 1975 година продукцията от тази култура трябва да се увеличи пет пъти. Строит се нови заводи за преработка на грозде и големи хладилни камери за тяхното запазване. В републиката е създаден държавен комитет по лозарство и винарство, който ръководи цялата работа

за развитието на този отрасъл на стопанството. Според Миглар Рахимов — председател на този комитет, за осъществяването на своите замисли азербайджанските лозари разчитат много на помощта на българските си приятели, които им изпращат нови лози, много по-устойчиви на болести.

ДИП „РУНС“ — ЦЕХ гр. ГАБРОВО ПРОДАВА

на износна цена

ДВА ТРЪБНИ ПАРНИ КОТЛИ от по 150 кв., произведени на ДМЗ „Георги Кирков“, с всички принадлежности към тях.

Котлите са напълно запазени и годни за използване.

Справка: „РУНО“ — гр. Габрово, тел. 20—49.

ДЪРЖАВНО ОБЕДИНЕНИЕ „МОНТАЖИ“ — СОФИЯ

СПЕЦИАЛНАТА ШКОЛА за подготовка на монтажни кадри за промишленото и енергийно строителство, ТЕЦ — гр. Русе

ОТКРИВА КУРСОВЕ

по следните специалности:

1. Ел. монтьори — от 10. XII. 1968 г.
2. Машинни монтьори — от 10. XII. 1968 г.
3. Монтьори по изолации — от 10. XII. 1968 г.

Ще се приемат младежи, навършили 18 години и мъже до 40-годишна възраст.

Съгласно 10-то постановление на Министерския съвет на всеки курсист ще се плаща месечно по 50 лева на семейни с деца, по 40 лева — без деца и 25 лева на неженените. Също и семейни за децата.

Осигурени са храна, квартира, работно облекло, учебници и други за сметка на школата.

След завършване на курса ще се полагат изпити за разред и издава свидетелство, като след това на всеки 6 месеца в школата се повишават разредите.

Времетраенето на обучението е 3—5 месеца — теория, учебна и производствена практика. Договорът, който курсистите ще сключат, е за 3 години задължително на работа в системата на ДО „Монтажи“ на обекти в Русенски окръг, нефтокомбинат „Плевен“, химкомбинат „Свищов“, Великотърновски и Габровски окръг.

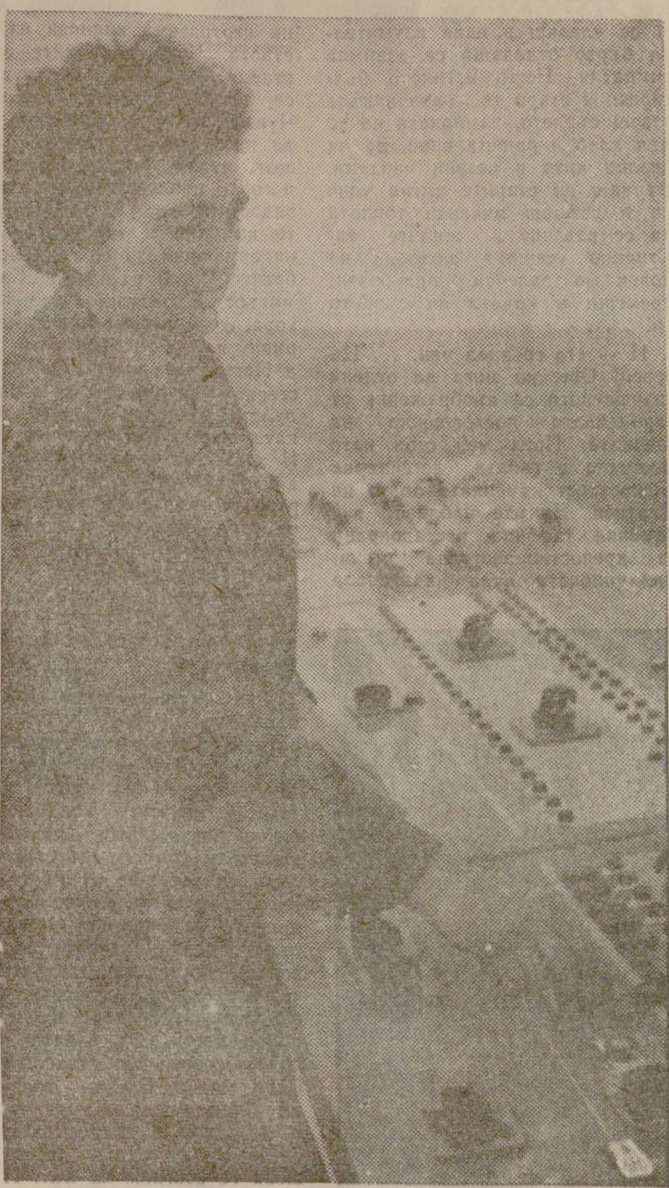
Младежи, използвайте благоприятните възможности, които Партията и народната власт ви създават за получаване на едни от най-хубавите специалности и професии: ел. монтьори, машинни монтьори, електрозаварчици и изолатори.

Дело на монтажниците са ТЕЦ „Марница“ — Изток, ВЕЦ „Георги Димитров“, ТЕЦ „Трайчо Костов“, ТЕЦ „Девиц“, ТЕЦ „Русе“, десетките други енергийни и промишлени обекти, гордост на нашето социалистическо строителство.

Необходими документи: молба, автобиография, трудова книжка, удостоверение за семейно положение, медицинско свидетелство, а останалите документи ще се набавят в школата.

За справки: Специалната школа за монтажни кадри при ДО „Монтажи“, ТЕЦ „Русе“, телефон 59—88.

ШКОЛА ТЕЦ — РУСЕ

Дежурната операторка следи с внимание главното командно табло в Държавния фуражен завод — Горна Оряховица.

Снимка: Асен ГЕОРГИЕВ

ЗАДРУЖНИ, РАБОТЛИВИ

В ПОМОЩ НА ЖИВОТНОВЪДИТЕ

Кооперативното стопанство в Дичин има добре обзаведена фуражна кухня. Още в ранни зори тук започва неуморен труд. Огнярят Парашкев Величков трябва да произведе достатъчно пара за обработка на грубите фуражи, затова неуморно хвърля въглища в ненаситната пещ.

В голямото помещение пици резачката. Фуражирите Илия Личев и Александър Стефанов я подхранват чевръсто със слама. Освен слама и сено тук се обработват и меласират и ситно нарязани какалашки. Всеки ден фуражната кухня приготвя за фермите 1.7 т слама, 1.3 т какалашки и 700 кг сено, с които се облекчава изхранването на добитъка.

П. Спирдонов

Път към всяко сърце

Снимката на бригадира Йордан Табаков стои на едно от централните места в уреденият от него табло на ТКЗС „Спирidon Карлусчиев“ — Ресен. Като че ли човекът му събда в сърцето за кооперативното стопанство — от основаването му, та до днес.

Годините преминават като прелетни птици. Двадесет години оттогава са минали. . . Колко труд, колко безсъние, колко тревоги и радости е отмерило неговото сърце! Откъде взема толкова сила? Може би от земята, от жизнената влага на черноземата. . .

Слава като че ли е попарил косата му. Походката му вече е по-бавна, но сутрин рано, когато се буди денят, той е на крак.

Стълбите му отшумяват зад пътната врата и, подгонен като от вятъра, се спира пред бригадния клуб. Тук го чакат шестте му зявководци. Нали трябва да даде нареждане за работата през настоящия ден. Нали агрономът му иска поливачи. . . Колко работа има да се върши! Всички чакат неговите разпоредби. И не му ли омръзна на този човек? От 1948 година та до днес е все бригадир.

За мен си е бай Йордан, но за кооператорите си остава „ба ти Дано“. Този човек е намерил път към всяко сърце. За това е на почет и уважение в бригадата си. Знае си той как да организира работата. Да направи така, че все да е добре, с успех да завърши всяка задача.

Както навсякъде и при него е напрегнато. Бригадата му отглежда 400 дка захарно цвекло. От него тя получи по 5500 кг среден добив от декара, а от 2000 дка царевича по 800 кг зърно от декара. Това са някои мически величини, които най-добре говорят и рисуват характеристиката на бригадира и неговите хора. . . И за всичко го ва той е получил не една награда и похвала, включително и екскурзия до Съветския съюз.

Но комунистът Йордан Табаков е скромен труженик. За него най-голямата награда е обичта му към хората и тяхното признание, обичта към кооператива. Та нали за тях остава двадесетгодишна джия в името на победата на кооперативния строй на село.

Стоян СТОЯНОВ

Пейзажът наоколо се промени неусетно. Зеленеше и узря царевичата в близките блокове, докато един ден кооператорите я прибраха в стопанските хамбари. Само на юг Балканът стои все така величествен и горд и Росица неуморно влочи бистрите си води покрай пясъчната кариера в село Бяла черква. Четирите жени, които работят тук, сега са с една по-малко. . .

Сутрин те стават много рано — да приготвят закуската, да ошетат из къщи, да изпратят децата на училище. После с велосипеди или пешком замиват на работа. Марийка Димитрова би могла да идва и с лека кола. Тази година тя завърши курсовете за любителски шофьори и наскоро, заедно с мъжа си, стана собственичка на една хубава „Варшава“. Но за една 27-годишна жена пътят до пясъчната кариера не е чак толкова дълъг.

В седем и половина бай Слави пуска машините. Иваанка Стоменова застава до приемния бункер, Марийка — до лентата с баласта, а Пенка Крумова контролира лентите, чрез които се придвижват пясъкът и чакълът. След известно време жените сменят местата си. Това е техният обикновен работен ден.

— Хайде, жени, че днес по ливин надница не можем изкара. . .

Вземат доплатите и скоро в дата е почистена. Без много уговорки, подканвания и умыване. Всяка знае своето място в ритмичния ход на съвместната им работа.

— Трудничко е малко, но ние намираме начин да свършваме отделна трудна задача заедно — каза Мария. — Така работата е по-спорна. . .

В резултат на това от пясъчната кариера в Бяла черква е добито досега над 1700 куб. м пясък и 4700 куб. м чакъл — така необходими за Стройрайона в Павликени.

Самосвалът „гълта“ километрите по шосето за Павликени. Бързо и уверено, защото много пъти е минавал оттук, натоварен с „хляба“, който Иваанка, Марийка и Пенка с груда си дават на строителството.

— Те са истински малки героини! На тяхно място много мъже не биха издържали. . .

Йордан ВЕЛИКОВ

ПЪРВАТА ИСКРА

Марко МАРЧЕВСКИ

че го озлобю. Той неочаквано дръпна ръцете ми, с които при кривах лицето си, и ме удари с юмрук по носа. Кръвта бликна като фонтан, заля лицето и ри зата ми, и аз заприличах на ко зела от приказката — „Клян не доклян, драг недохран...“ Уч тетият излезе от класната стая с окървавени ръце, като касатини.

Но нека кажа веднага, че и тогава имахме добри учители, народни учители, каквито са днешните учители. Тъкъв беше учителът Генчо Попов, известен като комунист в цяла Дряновска околия. До неодавна, преди да почине, аз отдалеч му свалях шапка, когато си отивах в родния край, и винаги се отбихах при него на приказка. Той остана в съзнанието ми като най-светлия човек, какъвто съм срещал през живота си.

Веднаж се сбихме с едно „гражданче“ — така ние, селските деца, наричахме градски те ученици. Натупах здравата „разглезеното“ гражданче и то се оплака на учителя Попов. Извика ме учителят, отивам при него бледен, разтреперан — чакам да почне да ме бие. А той сложи пръста си на челото ми и каза:

— Ти, с това чело, ще станеш или разбойник, или учен човек. Отивай си!

Нищо повече. Не ме би, дори не ме наказа, макар че бях виновен. Това ми направи много силно впечатление. Думите му звъняха в ушите ми, покой не ми даваха. „Какъва да стана? — питах се аз. — Разбойник или учен човек?“

По онова време в нашите се ла се подвизаваха един разбойник, който обираше къщите на селяните посред бял ден, ко гато отиваха на работа в поле то. Селянин продад кравицката си на пазара, вързал парите в девет възела, а разбойникът ще го пресрещне и ще му ги вземе. Крадеше добитък от селата и го пролаваше в други далечни села. Цялата околия беше писна ла от него. Най-послед го хва наха, вкараха го в затвора. По късно чухме, че го застреляли при опит за бягство.

— Не — мислех си, — лошо е човек да бъде разбойник. По добре да стана учен човек. Но как? Мислех, мислех, три дена и три нощи и като не можах ни що да намисля, престрахих се и отидох при нашия учител По пов.

— Господи учителию! — ка зах му. — Не искам да стана разбойник, искам да стана учен човек. Кажете ми — как?

Учителят ме погледна кро тко, поусмивна се и рече:

— Бъди примерен ученик, учи се добре, чети полезни кни ги и ще станеш учен човек. Ето, вземи тая книжка и я прочети.

След училищните занятия по бързах към нашето село. Книж ката беше в торбичката ми. Мислех, че в нея е написано как да стана учен човек. Ня мах търпение и седнах на една широка поляна във от града, наречена „бърдото“. (Сега тази поляна е плевтул разсадник). Селските деца насядаха около мене.

— Сега ще ви прочета как да станете учени хора, като на шия учител — казах им аз.

Разтворих книжката и заче тох... В първия разказ се го вореше за една неграмотна се лянка, която извиква съседката си — най-хубавата мома в се лото — и ѝ диктува писмо до своя син войник. Оттогава не съм срещал този разказ, но в паметта ми още звучат думите на майката, която разправя на своя син, че кравата отегнала мъжко геленце с бяло петно на челото, квачката изплюнала 12 пилеша, а девойката пише съв сем друго и на края писмото из лиза любовно. Всички деца се смяха на остроумната девойка.

Прочетох втория разказ, а след това третия и четвъртия... Пролетният ден си отиваше, а аз все четях и четях. Дената слушаха уснени. И чак кога то пригъмня и не можех вече да различа буквите, затворих кни гата.

Вечерта я дочетох в къщи, а на другия ден я дадох на учи теля.

— Прочете ли я? — попита ме той.

— Прочетох я.

— Хареса ли ти?

— Много ми хареса!

— А кой я е написал?

Потопих поглед към земята. Не бях обърнал внимание на автора.

— Един Пелин — каза учи телят. — Друг път, преди да разгърнеш една книга, най-на пред трябва да видиш кой я е написал и да запомниш името му.

После, като помисли малко, учителят продължи:

— Не бива да четеш толкова бързо. Трябва да викинеш в прочетеното. Когато човек пре пуска на кон по пътя, не може да види добре хората, които среща, нито да разговаря с тях. А когато върви пеша, мо же да се поспре при някого и да се разговори с него. Та и га не бързай, спирай се при хора та, за които пише в книжките, разговаряй с тях, мъчи се да раз береш какво казват и защо го казват. Ето ти още една книга, прочети я нея.

Приказки от „Хиляда и една нощ“... Ах, с каква наслада прочетох тази възшебна книга! Тя ме разведе из една непозна та далечна страна с палмови го ри, запозна ме с добри и лоши халифи и аз още тогава обик нах добрите и намразих лоши те. Когато четях за някак до бър халиф, в детската ми па мет възникваше образът на на шия учител Попов, може би за шото той беше пуснал брада, а в приказките асички добри ха лифи бяха с бради. А когато се тях за лоши халифи, виждах пред себе си друг един учител, който ни биеше с юмруци, ма кар че той нямаше брада.

Оттогава обикнах хубавата книга и тя ми стана верен дру гар и съветник през целия ми живот.

Завърших четвърто отделение и се простих с нашия добър учител. Минах в прогимназия та. Жаждата ми да чета се за сили, а нямаше кой да ми дава книги. В училището нямаше би блиотека, а читалищната библио тека не беше достъпна за нас, селските деца. Ние дори не зна ехме, че в града има читалище и библиотека. Често се отби вах в книжарницата на Рушев ски, която беше на главната

улица, и с часове четях загла вията на книгите, наредени по рафтовете. Само заглавията. Веднаж в годината, през нощ та срещу Васильовден, ходехме от къща в къща със суроваки ни и събирахме по няколко пе тачета. След празника отивах в книжарницата на Рушевски и си купувах някоя книжка с раз кази или приказки. Но това ставаше само веднаж в годи ната.

Зимно време ние, селските де ца, обядвахме в мазето на учи лището. Там гореше голяма те некумена печка, край стените бях наредени стари чинове, на които се разполагахме и раз вързвахме торбичките с хляба и сиренето. В тъмния тъгъл на мазето имаше полям сандък, пълен доторе със стари книги. Сандъкът беше закован, но кии гите се подаваха през пролуки те и страшно ме съблазняваха. Един глас ми шепнеше коварно: „Разбий сандъка и книгите ще бъдат твои. В тях ще прочетеш за далечни страни, където зреят банани и кокосови орехи, за безкрайни пустини със страшни лъвове и свирепи леопарди, за тъмни джунгли и кресливи май муни и пестроцветни папала ги... Разбий сандъка!“ Но веднага се намесваше друг глас и ми казваше строго: „Не би ва! Ти трябва да станеш учен човек, а не разбойник!“ Цяла зима се бориха в мене двете желания: желанието на разбой ника и желанието на учения ко век. Най-после разбойникът побе ди. Веднаж, когато се заплолети и след обела дената излязоха да играят на двора, аз разбих сандъка и мушнах в торбичка та си две книги. След това от ново закуках капака с юмрук. Същата вечер у дома, пред га зението, зачетох жадно книги те, но уви! — нищо не разбях от прочетеното. В тях се разказ ваше за древните философи Со крат, Аристотел, Платон, Демо крит... Макар да имаха бра ди, халифите бяха по-интерес ни. На другия ден оставих древногръцките философи с сан дъка и взех други две книги, но те бяха още по-непонятни. Дори и заглавията им бяха ед ни такива странни: „Етимоло гия“, „Физиология“... Те ни що не говореха на детското ми съзнание. Дълго време ги спи чках, най-послед им измислих ме лодии и почнах да си ги танани кам:

Етимоло-о-ги-ия, физиоло-о-ги-и-и... .

Но и това не помогна, кол кото и да беше звучна мелодия та. Така книжка след книжка прегледах цялото богатство на сандъка, без каквато и да било полза. Впрочем ползата беше тази, че детската ми съвест се успокои. Макар да разбих сан дъка като разбойник, книгите останаха непотържани. Те не ме направиха учен човек, но първата искра беше запалена.

По-късно тя даде пламък... .

ВИДЕНИЯ В ТЪРНОВГРАД

Влакът се прехласна в нака палите калдъръми и керемиди, прецупили отраженията си в камшика на Янтра и се гмурна под града. Един автобус закате ри стръмните серпентини на мое то очарование. Градът драговол но разкри своя топъл български колорит и своеобразност. И се улавяш в една изумител но бързо отдаваща се взаимна симпатия. Нещо истинско бъл гарско и старо те дъхва някъде откъм сърцето, замирисва на то пъл хляб и паница вино, на пи перли низи и везани чардаци. Вървиш по старите китни ули чки и усещаш някаква топлина да се разлива в жилите ти. Странно усещане, подобно на повик на далечни прабраззи, дремещи в кръвта на сърцето ни... .

И — ето го пред мен... . Ца ревец! Още не мога да отгеля разнеженото си въображение от чародейната достоверност на гледката. Пред мен стои като заемал в своята легендарна дискретност каменната порта на Царевец. Някъде надолу вие каменна гърбича реставрирана та крепостнопрестолна стена, Балдуиновата кула надвиснала

ПОЗДРАВ ОТ ГРАНИЦАТА

Граничарите и офицерите от под „Аврора“ са изпратили поздравително писмо до комсомолците и целия колектив на ДСП „Родоп“ — Велико Търново:

Скъпи другари,

С голяма радост и вънление узнаваме за вашия голям успе х — извоюването на първо място сред останалите колекти ви в страната и награждаване то ви с преходното червено зна ме на Министерството на храни телната промишленост и ЦК на вашия профсъюз.

Скъпи другарки и другари, ние граничарите от под „Аврора“ ви поздравяваме с тази висока награда и пожелаваме на всички вас и на вашите се мейства крепко здраве, дълъг живот, радост и щастие в се мейството и още по-високи успе хи в производството.

От името на целия личен съ став ви уверяваме, че ще бдим още по-зорко за опазване на съществуващата граница, за успешните на вашата социалисти ческа Родина, за щастието на целия български народ и в чест на 25-та годишнина на социали стическата революция да стане м пътни отличници по бойна та и политическа подготовка и да не допуснем безакакво на рушение на държавната грани ца.

С другарски поздрав: граничарите и офицерите от под „Аврора“.

Ноември 1968 г.

над Янтра, натежала от спо ме ните, на върха извисява горда снага Патриаршията, Дворецът тъне в дека мараня... .

Стоя дълго онемал и бавни те ми крачки ритмично отмер ват приближаването на един екс таз, на едно стремглаво потъва не, де — самозабравяне, на ед на неотразима хипноза на чув ството. Чувам стъпките си по стария калдъръм, но струва ми се, че те чаткат като копита! Чувам стотици залепени коне да препускат в заревото на за ле за, чувам тяхното тревожио и гордо шивлене, пръхтенето им, радостния звън на търновски те камбани и тяхната празнич на симфония да се гони по хре бетите... . В църквата „Св. Ди митър“ е задълно, гъмжи от хора, от молебени и псалми, ми рише на гаяни. Вижкам Асен и Петър да вдигат ръце и един ствено в очите им се отразява пулсът на стотици души, а ръката ми здраво сграбчва меча. И след миг и моят кон лети, и вятърът го гони, и мечът ми разсича един след друг възлите на едно унжение и търпимост. Бият отново камбаните в Тър но во и тяхната свободна празнич ност отеква в душата ми като песен. Асен и Петър с вдигнати мечове покръстват свободата на България... .

Тъй ли ми се стори — кавал прибраше някъде медни хло патарии, призрачът изтриваше от дворцовите стени последни те отражения на съществу, а там, в кулата, Балдуиновата сянка разхождаше своето от чаение и сломена дързост. Ка лоян го гледаше от прага на двора и очите му плуваха в драгост — България дишаше с пълни гърди и нейният дъх раз вряваше знамената, мантятта му, черните мисли. От всички край на препускаха коне и носеха добри вести. От една та врата дорест стрел кон отнасяше към Бяло море. Елена, дъщерята на Иван Асеня II, да царува и да дари с мир отечеството си, а от другата — друга дъ щеря се стигаше за път. И гра ните на държавата бяхах все по-далеч от Търнов, все по-рас теше и славата на българското царство... .

Някъде тежки удари по дъ бо вата порта разкъсаша тишина та на Царевец, пътнаха бояри ни, задрънчаха мечове и копия. Ивайловата войска беше напъл нила усото. Народният вожд тропаше на царските врати. Ца рица Мария стоеше зад високия каменен свод и търсеше своята царска обременост някъде ме жду ужасния мирис на свиняри и неговата покоряваша мъжест веност.

Изгърмя пушка, втора, конят ми се изправи и страшно то му шивлене разгърси баири те. А те бяха почернели от чал ми и турбани. И пак забиха камбаните, и пак тревожният им ек опали сърцето ми. Иван Пшиман гледаше с големи и тъжни очи ту към Видин, ту към Никопол и някаква влага се изпещеждаше в тях — те гле даха като да бяха мъртви. Въздухът плува в пот от пи същи, мучене на животни и на обезумели хора, от мирис на топла кръв. Патриархът сто еше върху скалата като вкаме

нен бог и очите му поглъщаха заревото на пожарите. Янтра набъбна от плач... . Видях, по бял кокалест българин поло жи невръстната си мъжка рож ба в люле от шума и папрат, целуна го по челото и тръгна с освирипени годи гърди срещу полуделите ятагани. И те, ята ганите, се огънаха от страх — те за пръв път виждаха как страшно умира българинът! Но онзи, малкият, потомъкът в папрата, остана... .

Събудих се като от дълбок, далечен сън. Неусетно бях стиг нал върха на Царевец и бях за стинал в нямо съзерпание към Трапезица и смътчаните баири, потънали в сумрак. Нямаше го дворецът, чертогът на патриар ха, но аз ги виждах, аз знаех, чувствавах — ще ги има! Ня ма ше шивленето на грънпещи ко не, но аз ги чувах, нямаше ги Асен и Петра. Калояна, метеж никът Ивайло, но аз ги виждах. Нямаше го невръстният бълга рин от папрата, но аз го виж дах! Видях го с желязната ризница и прабългарския шлем да пали огньовете по отсрещни те ридове, песента му да огла ша озарените ройнишки шатри, смехът му да кити по почерне лите от мрак бърда, а великан сният му бой мереше ръст със звездите.

Отмалък от възторг и виде ния, бавно заспихах надолу. Ала нещо остана у мен — сър цето ми преливаше от радостен звън на копита и камбани, и мечове. Нещо оставаше от мен. Кое? Обянах се — съзвисте ми тихо поплаха в каменния кал дъръм моето умиление пред тази земя, пътна с нетленни виде ния; земята на моята измечена, но толкова жилива, толкова горда майка България.

Г. КАРДАНОВ

журналист от в. „Отечествен зов“ — Враца

ФЕНИКС

Търново, сърмено, Търново с покриви в Янтра обрънати,

аз ли стоя върху Царевец

аз ли горя върху старите,

старите каменни бойници?

Времето сякаш е върнато.

Времето кърти спокойните,

влюбени в себе си замъци.

Конници бесни се втурнаха.

Конници, пушек и пламъци

вият и пълпят под кулите.

Кървави съзли от скулите

капят по белите плочи —

хладните плочи на тесните

улички.

Кой ще ме върне

и кой ще посочи

моего време прескочило

Янтра?.. .

Търново, каменно, Търново

ти си в сърцето ми песен

откърмена —

песен създава

феникс роден сред руините,

за да възкръснеш завинаги!

Воймир АСЕНОВ

СПОРТ ★ СПОРТ ★ СПОРТ

„СТАМО КОСТОВ“ (ПОЛОВО) — ПЪРВЕНЕЦ В ЕСЕНИЙ ПОЛУСЕЗОН

В неделя бе последният кръг на есенния полусезон. Получените резултати дадоха преднина от 2 го ловни бройки на футболистите от „Стамо Костов“ (Полово), но след ващите 3 отбора — Червено зна ме, „Ив. Йонков“ и „Локомотив“ — Дряново, имат същия точков актив. Така напредът съвременноста ще започне отново. Вероятно в бор бата за първите места ще се на мес и габровският „Подем“, кой то е също в изгодни позиции.

Следващите няколко отбора ви димо, ще играят второстепенна ро ла, но те ще са в състояние да обхвват понякога сметките на първите. По този начин през про лета отново ще наблюдаваме една още по-интересна част от шампио на та. Кой ще бъде най-щастливият в края на първенството? От говор на този въпрос може би ще дадат зимната подготовка и изно дите, които ще бъдат направени, за положителното и отрицателното в представянето на даден отбор през изминалия полусезон.

Отчитайки показаното на терена, трябва да отбележим, че тази го

дина представителите на Велико тър новски окръг постигнаха най-голе мите си успехи от учредяването на зона „Янтра“ досега. Павликени с те футболисти играят първостепенна роля, студентският колектив от Свищов по нищо не отстъпва на първите, а новият „Левски“ — Полски Тръмбеш надмина очаква ното. Само Д33 са под нивото на досегашното си представяне и ще зумизуват на място, което по-рано е било притежание на други отбори.

Успехи постигнаха и младите фут болисти от окръга. Отборите на „Локомотив“ — Горна Оряовица и „Етър“ са само с по-лоша голова разлика от временния водач „Чар дафон—Орловец“, а „Академик“ е на 2 точки след тях. Малко по-на за да са лясковските юноши, но неос правдан последното място заемат червенознаменци. Видно е, че рабо тата с този състав е замесрвана, което не говори добре за ръково ството на дружеството. Та нали ко гато потребва попълнение на пре ставителния състав, то ще дойде от младите футболисти.

СТ. КОНСТАНТИНОВ

ЗОНА „ЯНТРА“ ЮНОШЕСКА ЗОНА „ЯНТРА“

КРАЙНО КЛАСИРАНЕ ЗА ЕСЕНИЙ ПОЛУСЕЗОН:

1. Чардафон-Орловец	38:8	15
2. Локомотив ГО	25:9	15
3. Етър	24:11	15
4. Академик	22:11	13
5. Раковски	11:21	9
6. Локомотив Др	18:17	8
7. Ив. Йонков	6:17	8
8. Левски Ласк	15:24	7
9. Ст. Костов	14:27	7
10. Светкавица	8:24	7
11. Червено знаме	9:22	6

1. Чардафон-Орловец	38:8	15
2. Локомотив ГО	25:9	15
3. Етър	24:11	15
4. Академик	22:11	13
5. Раковски	11:21	9
6. Локомотив Др	18:17	8
7. Ив. Йонков	6:17	8
8. Левски Ласк	15:24	7
9. Ст. Костов	14:27	7
10. Светкавица	8:24	7
11. Червено знаме	9:22	6

Среща със заслужилия майстор на спорта по алпинизъм Енчо Петков

Неотдавна в салона на До ма на народната армия във Ве лико Търново дойдоха много алпинисти, туристи и военнослу жащи от града, за да се срещ нат с един от най-изтънчените наши алпинисти — з. м. с. Ен чо Петков от ЦСКА „Червено знаме“.

С голямо внимание бе изслу шан увлекателният разказ на Енчо Петков за най-красивата в света планина — Памир. Прочутият алпинист отбеля за факта, че българските алпинисти са покорили в Светския съюз два безименни върха на висо чина над 6000 метра, на които

досега не е известно да се е изкачвал човек. Тези върхове те са нарекли „България“ и „Шип ка“, а Президиумът на Таджик ска ССР, в чиято територия са върховете, с указ е узаконил тези имена.

След беседата бе прожекти ран късометражен филм за Пи рин, изготвен от армейските ал пинисти на ЦСКА „Червено зна ме“.

Д. Геров

в. „БОРБА“
Стр. 4, бр. 145, 5 XII 1968 г.
Индекс 21207

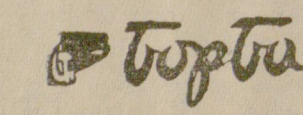
АБОНИРАЙТЕ СЕ ЗА в. ВЪВ ВСЕКИ ДОМ в.

Годишен абонамент 3.12 лева
За шест месеца 1.56 лева
За три месеца 0.78 лева

Трудещи се, не чакайте крайния срок — 10 декември!

Побързайте да се абонирате. Тиражът е крайно ограничен.

Абонирането става при всички обществени пълномощници по печата в учрежденията, предприятия, кварталите и махалите, при всички пощенски раздавачи и междуселски куриери, в пощенските станции.

ВЕЛИКО ТЪРНОВО
3.12 лева
1.56 лева
0.78 лева

Трудещи се, не чакайте крайния срок — 10 декември!

Побързайте да се абонирате. Тиражът е крайно ограничен.

Абонирането става при всички обществени пълномощници по печата в учрежденията, предприятия, кварталите и махалите, при всички пощенски раздавачи и междуселски куриери, в пощенските станции.